

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 817/2014
17.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Б.Р., због кривичног дела оштећење туђих права из члана 220. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Р., адв. В.Ј.Ђ., поднетом против правноснажног решења Основног суда у Суботици 7К 462/2012 од 26.09.2013. године и пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4545/13 од 05.06.2014. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Р., адв. В.Ј.Ђ., поднет против правноснажног решења Основног суда у Суботици 7К 462/2012 од 26.09.2013. године и пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4545/13 од 05.06.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици 7К 462/2012 од 26.09.2013. године, окривљени Б.Р. оглашен је кривим због кривичног дела оштећење туђих права из члана 220. став 2. Кривичног законика за које му је изречена судска опомена и обавезан да плати на име паушала износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности решења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4545/13 од 05.06.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.Р., изјављена против решења Основног суда у Суботици 7К 462/12 од 26.09.2013. године.

Против наведеног правноснажног решења и пресуде бранилац окривљеног Б.Р. адв. В.Ј.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане одлуке укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Р., адв. В.Ј.Ђ., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је Републичком јавном тужиоцу, али Врховни касациони суд у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о седници већа није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП, у односу на првостепену одлуку, нашао:

Бранилац окривљеног Б.Р., у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепено решење донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП јер је измењен чињенични опис из оптужног предлога чиме је нарушен идентитет оптужнице и решења с обзиром да је у изреку решења првостепени суд додао чињенични опис који не садржи оптужни предлог „своју фирму „А.“ ДОО С., заједно са наведеном полуприколицом продао ...“, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Ово са разлога што између оптужбе и пресуде (решења) мора постојати идентитет у погледу субјективне и објективне истоветности дела, док закон не тражи идентитет у погледу правне оцене дела.

Суд је овлашћен да мења опис дела из оптужнице, а да не прекорачи оптужбу, уколико такав опис остаје у границама чињеничног основа оптужнице, то јест у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела.

У конкретном случају првостепени суд је у изреци решења прилагодио чињенични опис кривичног дела, то јест описао начин продаје полуприколице.

Имајући у виду да се ради о истој радњи, истом догађају о коме се суди и да идентитет оптужбе није измењен тиме што је у изреку првостепеног решења унет начин продаје полуприколице (продајом фирме која је њен власник), у односу на оптужни предлог, па се неосновано захтевом браниоца наводи да је овом допуном чињеничног описа у првостепеном решењу, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Такође, другостепени суд није учинио наведену повреду закона, када је одбио жалбу окривљеног Б.Р., а законитост решења испитао је у складу са одредбом члана 604. став 1. ЗКП, који законик се примењује од 01.10.2013. године, дакле у време одлучивања о жалби, па је тако законитост првостепеног решења и поступка који је претходио његовом доношењу, ценио по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04...76/10) који је био на снази у време одржавања главног претреса и доношења првостепене одлуке у овој кривичној ствари.

Стога, по налажењу Врховног касационог суда побијаним правноснажним одлукама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, која је истакнута у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Р.

Са изнетих разлога, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Р. неоснован, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.